இதிலிருந்து விளவங்கோடு வட்டத்தில் உள்ள விலைகள் இம் மாவட்டத்தில் ஏனைய இடங்களில் காணப்படும் விலைகளைவிட அதிக மில்லை என்பதைக் காணலாம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் தந்த புள்ளி விவரத்திலிருந்து மே மாதத்திலிருந்து ரூ. 83 என்ற அளவிற்கு விலை கூடியிருப்பதாகக் கூறினார்கள். அதிலும் குறிப்பாக விளவங்கோடு தாலுக்காவில் அடையாளக் கார்டு வினியோகிக்க வேண்டுமென்று கலெக்டர் அரசாங்கத்திற்கு எழுதி யிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதன்பேரில் அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது என்பதை அமைச்சரவர்கள் விளக்குவாரா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் அதிகாரம் என்ன வென்றால், அங்கு அரசாங்க சார்பில் அடையாளக் கார்டு கொடுப்பது இயலாது, ஆங்காங்கு இருக்கும் சில்லறை வியாபாரி களே அங்கே இருக்கும் வாங்குவோர்களுக்கு அடையாளக் கார்டு கொடுத்து விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்று உத்தரவு போடப் பட்டிருக்கிறது. அதையொட்டி, அவர்களே இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்து இருக்கிறார்கள். அந்த ஏற்பாட்டில் எந்த குந்தகமோ, கேடோ வந்துவிட்டதாக மாவட்ட ஆட்சி மன்றத் தலைவரிடமிருந்து அரசுக்கு தகவல் வரவில்லை. இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள பொதுமக்கள் எந்த அரசியல் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், அண்டை மாநிலத்திற்கு கள்ளத்தனமாக அரிசி கடத்திச் செல்வதை தடுப்பதற்கு அரசாங்கத்தோடு துணை நின்று உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வேண்டு கோளை இந்த நேரத்தில் நான் விடுவது பொருத்தம் என்று கருது கிறேன்.

(ஆ) கல்லூரிகளிலும், உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலும் இடம் பெறுவதில் மாணவர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இடர்பாட்டைத் தவிர்க்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து.

DR. H. V. HANDE: Sir, I wish to call the attention of the Hon. Minister for Education and Local Administration to a matter of urgent public importance, namely, the difficulty of a large section of the students in getting admission into colleges and High Schools and the need to take immediate and adequate steps to tackle this problem.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: பேரவைத் தலைவரவர் களே, கல்லூரி அளவில் கல்வி வசதிகளை விரிவுபடுத்து வதற்குப் போதுமான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்துவந்துள்ளது; அண்மை ஆண்டுகளில் இத்தலைப்பின் கீழ் திட்ட இலக்குகளும் நிதி ஒதுக்கீடும் படிப்படியாக உயர்த்தப்பட்டு வந்துள்ளன. 1966–67 இல் கல்லூரிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 105 (அரசுக் கல்லூரிகள் 27, மானியம் பெறும் கல்லூரிகள் 78) 1966–67 முதல் 1969–70

1971 ஜூலை 9] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

முடிய கடந்த மூன்றாண்டுகளில் 36 கல்லூரிகள் அதிகமாகத் திறக்கப் பட்டன. இவ்வாறு கல்லூரிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 141 ஆகியது. (அரசுக் கல்லூரிகள் 39, மானியம் பெறும் கல்லூரிகள் 102) 1970-71 இல் 4 அரசுக் கலைக் கல்லூரிகள் திறக்கப்பட்டன. அரசு நிதியிலிருந்து மானியம் பெறுவதற்கு மானியம் பெறும் புதிய கல்லூரிகள் 15 அனுமதிக்கப்பட்டன. இவ்வாறு, இம் மாநிலத்தில் உள்ள கல்லூரிகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 161 ஆகியது. (அரசுக் கல்லூரிகள் 43, மானியம் பெறும் கல்லூரிகள் 118.)

இம்மாநிலத்திற்குரிய 4-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தீட்டப்பட்ட பொழுது மொத்தம் ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கும், 40 புதிய கல்லூரிகள் மட்டுமே (மானியம் பெறும் கல்லூரிகள் 20, அரசுக் கல்லூரிகள் 20) தொடங்குவதற்கு அத்திட்டம் வகை செய்தது. ஆயினும் கடந்த மூன்றாண்டுகளிலேயே இம்மாநிலத்தில் 46 புதிய கல்லூரிகள் திறக்கப்பட்டுவிட்டதால் இக் குறிக்கோள் அளவை நாம் ஏற்கனவே மிஞ்சிவிட்டோம்.

இம்மாநிலத்திலுள்ள கலை, அறிவியல் கல்லூரிகளில் பயிலும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 1969–70-ல் 1.5 லட்சமாக இருந்தது. இது 1970–71-ல் (பட்ட மேற்படிப்பு மாணவர்கள் உட்பட) 1.63 லட்சமாக உயர்ந்தது. கல்லூரிக் கல்வி வசதிகள் விரிவுபடுத்தப் பட்டுள்ளதைக் கீழே கொடுத்துள்ள புள்ளி விவரங்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டும் :—

	1967–68.	1968–69.	1969–70.	1970–71.
புகுமுக வகுப்பு ..	57,000	60,000	64,000	74,058
பி.எ., பி.எஸ்.ஸி ..	53,000	59,106	65,991	75,668

1971–72 ஆம் ஆண்டில் அரசு நிதியிலிருந்து உதவி பெறுவதற்கு தனியார் கல்லூரிகளை அனுமதிக்கவும், 3 அரசுக் கல்லூரிகளைத் தொடங்கவும் அரசு கருதியது. ஆனால், இத்தனியார் கல்லூரி களுக்கு வழக்கமான உள்ளூர் நன்கொடைகள் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசு விதித்தது. முறையான கல்லூரிகளுக்கும் மேலாக 1965–66 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே கலை, அறிவியல் பாடங்களில் மாலை நேர வகுப்புகளும் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. ஆண்டுதோறும் பல பாடப் பிரிவுகளும் தொடங்கப்பட்டு வந்துள்ளன. 1970–71-ல் கல்லூரிகளில் 10 மாலை நேர வகுப்புகள் தொடங்கப்பட்டன. தற்போது மாலை நேர வகுப்புகளை நடத்தும் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை 20 ஆகும். (அரசுக் கல்லூரிகள் 15, மானியம் பெறும் கல்லூரிகள் 5) 1970–71-ல் இந்த 20 கல்லூரிகளில் 6,242 மாணவர் கள் பயின்றனர். அரசுக் கல்லூரிகளில் மாலை நேர வகுப்புகளில் பயிலுவோருக்குரிய கட்டண வீதங்கள் முறையான பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளின் கட்டண வீதங்களுக்கு நிகராக அமையும் வகையில் குறைக்கப்பட்டும் உள்ளன.

இதற்கு முன்னர், அரசுக் கல்லூரிகளில் சேர விரும்பும் மாணவர் கள் தாம் எந்தக் கல்லூரியில் சேர விரும்புகிறார்களோ அந்தக் கல்லூரி ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித் தனி விண்ணப்பங்களை அனுப்ப

வேண்டியிருந்தது. இதன் வாயிலாக மாணவர்களுக்கு தவிர்க்கப் படக்கூடிய பெருமளவு வேலையும், செலவும் ஏற்படுகின்றன, எனவே, சோதனை ஏற்பாடாக சென்னை மாநகரம், தென்ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களிலுமுள்ள ஆண்கள் கல்லூரி களுக்கும் மகளிர் கல்லூரிகளுக்கும் விண்ணப்பங்களைத் தொகுக்கும் முறை ஒன்றைச் செயல்படுத்த முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த மூன்று மாவட்டங்களில் ஒவ்வொன்றிலும், ஆண்கள் கல்லூரி களிலும், மகளிர் கல்லூரிகளிலும் மாணவ, மாணவியரைச் சேர்த்துக்கொள்ள இரண்டு தேர்வுக் குழுக்கள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. மாணவர்கள் தாம் சேர விரும்புகிற கல்லூரிகளைத் தமது விருப்பு வரிசை முறையில் குறிப்பிட்டு ஒரே ஒரு விண்ணப் பத்தை மட்டும் பொதுத் தேர்வுக் குழுவிற்கு (ஆண்கள் கல்லூரிக் காவது, மகளிர் கல்லூரிக்காவது) அனுப்பிவைக்க வேண்டியிருக்கும். ஒரே சமயத்தில் பல்வேறு கல்லூரிகளுக்கு விண்ணப்பம் செய்வதில் மாணவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய தொல்லைகளை இந்த ஏற்பாடு பெரு மளவில் குறைக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த நடப்புக் கல்வி ஆண்டில் இத்திட்டம் செயல்படுவதில் ஏற்பட்ட அனுபவத் தைக்கொண்டு, வரும் கல்வி ஆண்டில் ஏனைய மாவட்டங்களுக்கும் இம்முறையை விரிவுபடுத்தும் வாய்ப்புகளைப் பரிசீலிக்க அரசு கருது கிறது.

சென்னை மாநகரிலும், பிற பெரிய நகரங்களிலும் உள்ள தெரிந் தெடுத்த ஒரு சில பள்ளிகளில்தான் சேர வரும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை மிக அதிகமாக உள்ளது. அதற்கு முக்கிய காரணம், பெற்றோர்கள் குறிப்பிட்ட சில பள்ளிகளில்தான் தமது பிள்ளைகளைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று கருதுவதும், இப்பள்ளிகளில் போதிய இட வசதியின்மையுமேயாகும். உண்மையில், இம்மாநிலத்தில் பல உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் கடந்த ஆண்டில் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை ஆதாயமற்ற அளவிற்குக் குறைந்திருந்தது.

ஒரு பள்ளியில் ஒரு வகுப்புப் பிரிவில் இருக்க வேண்டிய மாணவர் களின் உயர்ந்த அளவு எண்ணிக்கை 40 ஆகும். ஆயினும், அந்த எண்ணிக்கைக்கு மேற்பட்டு மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ள பள்ளிகள் அனுமதிக்கப்படுகின்றன. ஒரு வகுப்புப் பிரிவில் உள்ள மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாயிருந்து அப்பிரிவை இரண் டாகப் பிரிப்பது தேவையானல் அது அவ்வாறே பிரிக்கப்படுகிறது. ஆனல், போதிய இடவசதியின்மையே பெரும் பிரச்சினையாக உள்ளது. அதிக எண்ணிக்கையுள்ள மாணவர்களின் இடவசதிக்காக இயன்ற இடங்களில் எல்லாம் தற்காலிகக் கொட்டகைகள் அமைக்கப் படுகின்றன.

கல்வித் துறையைச் சேர்ந்த ஆய்வு அதிகாரிகள் தங்கள் அதிகார வரம்பிலுள்ள பள்ளிகளில் மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப் படுவது குறித்து விழிப்புடன் கண்காணித்து தேவையான இடங்களில் எந்த மாணவர்களுக்கும் அனுமதி மறுக்கப்படாதவாறு பார்த்துக் கொள்ள அவர்கள் தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள் கின்றனர்.

இவ்வாறு, நமது மாநிலத்தில் கல்லூரிகளிலும் பள்ளிகளிலும் மாணவர்கள் சேர்ந்து படிப்பதற்குப் போதிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கத் தேவையான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் அரசு மேற்கொண்டுள்ளது என்பது புலனாகும்.

DR. H. V. HANDE : Sir, the Hon. Minister in his answer had not given an indication as to what steps were taken by this Government to exactly assess the problem of the increase in the admission to colleges and high schools. I want to know whether that problem has been assessed and whether remedial measures proportionate to that problem have been taken. Of course, the Hon. Minister gave statistics which shows that there are increasing opportunities for students this year than last year. But the problem has also become commensurately much more than last year. Even for the VI Standard students are not able to get admission. That is the position. Because of the serious situation, several parents are also feeling why their sons and daughters are Passing. The moment they pass, the probler begins t ocrop up. Will the Hon. Minister give soue indication before the addission period is over because still it is possible to admit some boys and girls? What steps have been taken by this Government to assess the problem and then institute remedial measures?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, ஆண்டுதோறும் துவக்கப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப்பள்ளிகள், கல்லூரிகள் போன்றவற்றில் பிரிவுகள் அதிகப்படுத்தப்பட்டு, விரிவுபடுத்தப்பட்டு இடவசதிகள் செய்யப்பட்டு, நெருக்கடி தீர்க்கப்பட்டு வருகின்றது. முன்கூட்டியே எவ்வளவு பேர் வரக்கூடும் என்பதைத் தீர்மானித்து அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில்தான் விரிவுபடுத்தப்படுகின்றன. அதில் நெருக்கடி ஏற்படுவதற்கு முக்கிய காரணம் சில குறிப்பிட்ட பள்ளிகளில்தான், சில குறிப்பிட்ட கல்லூரிகளில்தான், சில குறிப்பிட்ட பிரிவுகளில்தான் தங்கள் பிள்ளைகளைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று பெற்றோர்கள் விரும்புகிறார்கள். அதனால்தான் சில குறிப்பிட்ட பள்ளிகளில் இட நெருக்கடி ஏற்படுகின்றது. பிறகு ஒரு மாதம் கழித்துப் பார்த்தால், பல இடங்கள் காலியாகவே இருக்கின்றன. சென்ற ஆண்டுகூட 74 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட இடங்கள் காலியாக இருந்தன.

அடுத்தபடியாக, சென்னை நகரைப் பொறுத்தவரையில் 8-வது படித்துவிட்ட பிறகு 9-வது வகுப்பில் சேருகின்றபொழுது கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு பள்ளியில் 6, 7, 8-வது வகுப்புகள் வரை படித்துவிட்டு, பின்னர் உயர்நிலைப்பள்ளியில் 9-வது சேர வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. தங்கள் பள்ளியில் 6, 7, 8-வது வகுப்பு படித்துவிட்டு வருகின்ற பிள்ளைகளை 9-வது வகுப்பில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். தங்களுடைய பள்ளியின் மாணவர்களுக்கு இடம் கொடுத்துவிட்டு மீதி இடமிருந்தால், பின்னர்தான் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும். ஆகவே, 9-வது வகுப்பில் இட நெருக்கடியைப் போக்க, 9, 10, 11-வது வகுப்புகள்

கொண்ட அளவிலே சில குறிப்பிட்ட இடங்களில் உயர்நிலைப் பள்ளிகளை அமைக்கலாம் என்றும், அப்படிப்பட்ட பள்ளிகளில் 6, 7, 8-வது வகுப்புகள் இருக்காமல் செய்யலாம் என்றும் ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டு, இயக்குநர் அவர்களிடம் ஆலோசனை கேட்டிருக்கிறோம். அந்தத் திட்டத்தை ஆராயும்படி கல்வி இயக்குநர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார். எந்தெந்த இடங்களில் வசதி ஏற்படுகிறதோ அங்கெல்லாம், சென்னையில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் 9, 10, 11-வது வகுப்புகள் கொண்ட உயர்நிலைப்பள்ளிகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்ற குறிப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிச் செய்தால் இட நெருக்கடி தீரும், ஓரளவுக்கு இட நெருக்கடியைத் தவிர்க்கலாம் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

(4) அரசினர் தீர்மானம்.

தமிழ்நாடு நில மேம்பாட்டு வாரியத்திற்கு தேர்தல்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, " 1959-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நில மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் குறித்த சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 31/1959) 8-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (2) உட்பிரிவின் (f) பகுதியின்கீழ், வேளாண்மைத் துறையில் 1968, பிப்ரவரி, 21-ம் நாளன்று வெளியிட்ட 438-ம் எண் ஆணையில் கண்டுள்ளபடி அரசினர் அமைத்த தமிழ்நாடு நில மேம்பாட்டு வாரியத்தின் உறுப்பினர்கள் பதவியில் ஏற்பட்ட வெற்றிடங்களில் நியமனம் செய்வதற்கு—1. திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி, எம்.எல்.ஏ., 2. திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி, எம்.எல்.ஏ., 3. திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன், எம்.எல்.ஏ. ஆகிய உறுப்பினர்களை மேற்படி வாரியத்தின் உறுப்பினர்களாக இப்பேரவை தேர்ந்தெடுத்தபடியினாலும்,

5—1—1971-ம் நாளன்று சட்டப் பேரவை கலைக்கப்பட்டதன் காரணமாக மேற்கண்ட பிரிவின் (2) உட்பிரிவைச் சேர்ந்த (f) பகுதியில் குறிப்பிட்டுள்ள உறுப்பினர்களின் பதவிக் காலம் 5—1—1971-ம் நாளன்று முடிவடைந்துவிட்டபடியாலும்,

1959-ம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நில மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் குறித்த சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 31/1959) 8-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (2) உட்பிரிவின் f) பகுதியையொட்டி, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் குறிப்பிடும் ஒரு நாளன்று மேற்கண்ட வாரியத்தின் உறுப்பினர்களாக இருக்கும்படி சட்டப்பேரவையின் மூன்று உறுப்பினர்களை இப்பேரவை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்" என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

(5) அறிவிப்பு.

தமிழ்நாடு நில மேம்பாட்டு வாரியத்திற்கு தேர்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானத்திற்கிணங்க, தமிழ்நாடு நில மேம்பாட்டு வாரியத்திற்கு தேர்ந்தெடுப்பதற்கான வேட்பாளர்